

Disciplinaire Commissie voor Breedtesporters en Begeleiders NADO Vlaanderen
--

Zaak: [Sporter]
Nummer: 2020-002

Beticht van: het plegen van een dopingpraktijk in het kader van een wedstrijd Muay Thai boksen in [...] op [2020, een inbreuk op artikel 6 *juncto* artikel 3,1° van het decreet van 25 mei 2012 betreffende de preventie en bestrijding van doping in de sport, door het zich als sporter niet onthouden te hebben van dopingpraktijken, meer bepaald de aanwezigheid van een verboden stof of van een metaboliet of marker daarvan in een monster dat afkomstig is van de sporter, in het bijzonder furosemide.

Inzake: [Sporter],
geboren: [...],
wonend: [...] , Nederland.

1. De disciplinaire commissie nam onder meer kennis van:

- het analyseverslag van 19 februari 2020 van het erkende dopingcontrolelaboratorium in Zwijnaarde waaruit blijkt dat in het urinestaal furosemide werd aangetroffen;
- het aangetekend schrijven van 13 oktober 2020 waarmee de sporter verzet aantekent tegen de beslissing van de disciplinaire commissie van 22 september 2020
- het aangetekend schrijven van 15 oktober 2020 waarmee de sporter werd uitgenodigd om aanwezig te zijn op de zitting van de disciplinaire commissie van 3 november 2020.

2. Gelet op gelet op de dwingende wettelijke en reglementaire maatregelen en richtlijnen en de uitzonderlijke omstandigheden en noodtoestand door het COVID-19 virus, werd de zitting van 3 november 2020 door middel van een digitaal platform, namelijk MS Teams, georganiseerd. De sporter was online aanwezig op de zitting van 3 november 2020 en verklaarde uitdrukkelijk geen bezwaar te hebben tegen deze werkwijze.

Op de zitting van 3 november 2020 hoorde de disciplinaire commissie voor breedtesporters en begeleiders in het Nederlands:

- de sporter in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door zijn raadsman mr. [...] , advocaat te [...] (Nederland);
- Jurgen Secember, als vertegenwoordiger van NADO Vlaanderen op zijn verzoek.

3. De sporter tekende bij aangetekende brief van 13 oktober 2020 verzet aan tegen de beslissing van 22 september 2020 van de disciplinaire commissie voor breedtesporters en begeleiders waarbij hij schuldig werd bevonden aan de hiervoor vermelde dopingpraktijk en waarbij hij voor een periode van vier jaar werd uitgesloten, aanvangend op 22 september 2020 en eindigend op 22 september 2024 en werd veroordeeld tot een administratieve geldboete van 1.000 euro en een deel van de kosten van de procedure bepaald op 300 euro.

De sporter toont aan dat de beslissing van 22 september 2020 hem ter kennis werd gebracht bij brief die op 30 september 2020 door de Nederlandse postdienst werd aangeboden op het adres van de sporter. De sporter haalde de brief af op 1 oktober 2020.

Het verzet werd aldus tijdig en regelmatig naar de vorm aangetekend, wat tot gevolg heeft dat de beslissing van 22 september 2020, bij verstek ten aanzien van de sporter, als onbestaande wordt gehouden en de disciplinaire commissie opnieuw recht doet.

4. Een bevoegde controlearts werd door de directeur van NADO Vlaanderen rechtsgeldig aangesteld om op [...] 2020 een dopingcontrole binnen wedstrijdverband uit te voeren tijdens het [...] Muay Thai boksen te [...].

De sporter, die breedtesporter is, werd op rechtsgeldige wijze uitgenodigd voor de dopingcontrole. Hij ondertekende hiertoe de kennisgeving. Er is geen betwisting over de rechtsgeldigheid van de oproeping. Het betrof een dopingcontrole binnen wedstrijdverband.

Op het dopingcontroleformulier gaf de sporter aan dat hij in de zeven dag voor de dopingcontrole neusspray, antigrippine, paracetamol, vitamine A en B en multivitamine (van het Kruidvat) had ingenomen.

Uit het analyseverslag van het erkende DoCoLab volgt dat het urinemonster van de sporter furosemide bevatte. Dit is een afwijkend analyseresultaat ('Adverse Analytic Finding', AAF), nl. een rapport van een WADA-geaccrediteerd of door het WADA goedgekeurd controlelaboratorium dat in een monster de aanwezigheid is gevonden van een verboden stof of van de metabolieten of markers ervan, inclusief verhoogde hoeveelheden van endogene stoffen, of een bewijs van het gebruik van een verboden methode (art. 2, 2°, Antidopingdecreet van 25 mei 2012).

Ten onrechte voert de sporter aan dat hij niet de kans had om een tweede analyse te laten uitvoeren. Uit het verloop van de rechtszitting van 3 november 2020 volgt dat de sporter niet meer aandrang op het kunnen uitvoeren van een tweede analyse, ook gezien de kosten hiervan. Uit niets volgt dat de analyseresultaten van het DoCoLab niet betrouwbaar zijn.

Eveneens ten onrechte voert de sporter aan dat zijn rechten van verdediging geschonden zijn door het verloop van de procedure bij verstek. De verstekbeslissing wordt door zijn ontvankelijk verzet voor onbestaande gehouden en de disciplinaire commissie behandelt de zaak opnieuw met volle saisine.

Het loutere tijdsverloop sedert de dopingcontrole heeft niet tot gevolg dat de rechten van verdediging noodzakelijk geschonden zijn.

4. Het aangetroffen middel is een verboden middel (S5.sub 10 Diuretica en maskerende middelen) en betreft een specifieke stof die verboden is binnen en buiten wedstrijdverband.

De sporter stelde niet te weten hoe het middel in zijn lichaam was gekomen. Ongeacht de jeugdige leeftijd van de sporter, rust echter op hem de verantwoordelijkheid voor de middelen die in zijn lichaam zijn aangetroffen.

De omstandigheid dat de sporter van zichzelf een zeer licht lichaamsgewicht heeft, brengt niet mee dat daardoor is aangetoond dat hij het verboden middel niet heeft ingenomen. Dat de sporter er geen nood zou hebben aan gehad om gewicht te verliezen in functie van een lagere gewichtscategorie, is zonder relevantie voor de beoordeling van de dopingpraktijk. De vermelde dopingpraktijk is aangetoond wanneer het verboden middel in een urinemonster van de sporter wordt aangetroffen. De sporter kan niet aantonen op welke wijze het verboden middel in zijn lichaam is gekomen.

De dopingpraktijk is bewezen in hoofde van de sporter.

5. Overeenkomstig artikel 3, 1°, Antidopingdecreet van 25 mei 2012 is de aanwezigheid van een verboden stof of van een metaboliet of marker daarvan in een monster dat afkomstig is van het lichaam van de sporter een dopingpraktijk.

Artikel 6 van het vermelde decreet bepaalt dat alle sporters, begeleiders en sportverenigingen zich op elk moment moeten onthouden van dopingpraktijken.

In geval van dergelijke overtredingen zal de disciplinaire commissie (of de disciplinaire raad in hoger beroep) overeenkomstig artikel 41, § 1 van het decreet 42, de uitsluiting van de sporter of begeleider uitspreken overeenkomstig de bepalingen van artikel 42, die inhoudt dat aan de sporter of begeleider een verbod wordt opgelegd om aan een sportactiviteit deel te nemen als sporter of begeleider alsook in om het even welke andere hoedanigheid.

De disciplinaire commissie (of de disciplinaire raad in hoger beroep) kan bijkomend beslissen: 1° aan de meerderjarige sporter of begeleider een administratieve geldboete (van maximum 25.000 euro) op te leggen; 2° welk gedeelte van de kosten voor de controles ten laste van de sporter of begeleider worden gelegd.

6. Artikel 42, § 1, Antidopingdecreet van 25 mei 2012 bepaalt dat bij een eerste overtreding, de uitsluiting van de sporter of begeleider voor het begaan van een dopingpraktijk als volgt wordt bepaald: voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, 1°, 2° of 6° :

- a) vier jaar uitsluiting als het opzettelijk was, tenzij paragraaf 6 van toepassing is;
- b) twee jaar uitsluiting als het niet opzettelijk was, tenzij paragraaf 4, 5 of 6 van toepassing is.

Als de dopingpraktijk verband houdt met een specifieke stof, zoals *in casu*, dient het bewijs van het opzettelijk karakter geleverd te worden door de ADO. De vertegenwoordiger van NADO Vlaanderen erkende op de rechtszitting van 3 november 2020 uitdrukkelijk dat er geen bewijs van het opzettelijk karakter voorhanden is. Aldus bedraagt de maximum en tegelijk toepasselijke uitsluitingsperiode twee jaar.

Deze uitsluitingsperiode moet de sporter wijzen op het feit dat het gebruik verboden middelen in strijd is met de geest van de sport. Dit geldt des te meer voor het gebruik van diuretica in een sport waarin de wedstrijden in gewichtscategorieën verloopt.

De door de sporter reeds ondergane feitelijke schorsing, brengt de disciplinaire commissie in rekening door de uitsluiting te laten ingaan vanaf de hierna bepaalde datum. Aldus komt de disciplinaire commissie tegemoet aan de vereiste om de beoordeling van een dopingpraktijk binnen een redelijke termijn te beslechten, wat een vereiste is die *in casu* enigszins in het gedrang is gekomen.

De disciplinaire commissie veroordeelt de sporter eveneens tot het hierna bepaalde aandeel van de kosten.

Het opleggen van een administratieve geldboete is naar het oordeel van de disciplinaire commissie niet noodzakelijk als bijkomende aansporing om voortaan de antidopingregels na te leven. De disciplinaire commissie houdt hierbij ook rekening met de omstandigheid dat de sporter erg jong is, hij nog student is en hij geen eigen inkomsten heeft.

Overeenkomstig artikel 41, § 3, 1° Antidopingdecreet van 25 mei 2012 en gezien de overtreding verband houdt met een dopingtest binnen wedstrijdverband in een individuele sport, spreekt de disciplinaire commissie de diskwalificatie uit van de resultaten van de sporter, met alle gevolgen die daaruit voortvloeien wat betreft punten, medailles, prijzen en dergelijke.

**Op deze gronden, de disciplinaire commissie voor breedtesporters en begeleiders
Na beraad en op tegenspraak,**

verklaart de sporter uitgesloten voor een periode van **twee jaar** voor de hiervoor te last gelegde en bewezen bevonden inbreuk, hetgeen inhoudt dat hem verbod wordt opgelegd om deel te nemen aan enige sportactiviteit als sporter alsook in eender welke hoedanigheid;

zegt dat deze uitsluiting **aanvangt op 22 september 2020 en loopt tot 22 september 2022;**

legt een deel van de kosten die aan deze procedure verbonden zijn, nl. ten belope van een bedrag van **300 euro**, te last van de sporter en veroordeelt hem tot betaling hiervan;

spreekt de diskwalificatie uit van de resultaten van de sporter in de wedstrijd van [...] 2020, met alle gevolgen die daaruit voortvloeien wat betreft punten, medailles, prijzen en dergelijke.

Deze beslissing is gewezen te Brussel door de disciplinaire commissie voor breedtesporters, samengesteld uit de leden die in deze zaak hebben gezeteld en geoordeeld, nl.

B. Meganck
voorzitter

J. Ghooos
geneesheer-lid

J. Van den Berghe,
lid

en op de openbare zitting van 17 november 2020 uitgesproken door de voorzitter B. Meganck, met bijstand van mevrouw Heidi Colsoul, secretaris

B. Meganck, voorzitter

H. Colsoul, secretaris

Heidi Colsoul